

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 5612

гр. София, 28.07.2021 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 41 състав,
в закрито заседание на 28.07.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Луиза Христова

като разгледа дело номер **7349** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК. Образувано е по жалба на [фирма] от 11.06.2021г., чрез адв. П., срещу мълчалив отказ на кмета на район „Л.“, СО да извърши административна услуга, изразяваща се в предоставяне на незаверени копия от документи по молба с вх. № РЛЦ21-ТД26-931/18.05.2021 г. на жалбоподателя.

В жалбата се посочва, че с цитираната молба [фирма] е поискало издаване на незаверени преписи на хартиен носител, а при възможност – в електронен вариант, на следните документи: разрешение за строеж № Б26 от 14.06.2018г., инвестиционен проект от същата дата за водопровод и канализация по [улица], и заповед на нач. отдел „И.“ – район „Л.“ с № РЛЦ20-ИИ-05 от 26.02.2020г. за поправка на ОФГ в РС № Б26 от 14.06.2018г. Правният си интерес жалбоподателят обосновава с факта, че притежава имот в обхвата на разрешението за строеж, а именно ПИ с пл. № 885, за който е отреден УПИ XVIII-885, кв. 94, заедно с построената в него жилищна сграда от 55 кв.м. и жил. сграда от 36 кв.м. съгласно нотариален акт № 79, том I, рег. № 912, дело № 71 от 16.02.2011г. Претендират се разности.

Ответникът – кмета на район „Л.“, СО, в становище от 23.07.2021г. оспорва жалбата. Счита, че не е изтекъл срока за произнасяне по искането, защото инвестиционният проект касае авторски права, поради което авторите следва да дадат разрешение за предоставянето му, т.е. приложим е срока по чл. 57, ал.5 от АПК. Освен това не е заплатена предварително и дължимата държавна такса съгласно чл. 61-62 от Наредбата за определяне и администриране на местни такси и цени на услуги, предоставяни от СО. Поради това административният орган счита искането за оставено без движение. Претендира се юрисконсултско възнаграждение. Прави се възражение за прекомерност на адвокатския хонорар на пълномощника на жалбоподателя.

Съдът намира жалбата за процесуално недопустима на основание чл. 159, т.1 от АПК

по следните съображения:

Съгласно § 1, т. 2 от Закона за администрацията, "Административна услуга" е издаване на индивидуални административни актове, с които се удостоверяват факти с правно значение; издаване на индивидуални административни актове, с които се признава или отрича съществуването на права или задължения; извършване на други административни действия, които представляват законен интерес за физическо или юридическо лице; консултациите, представляващи законен интерес за физическо или юридическо лице относно административноправен режим, които се дават по силата на нормативен акт или които са свързани с издаване на административен акт или с извършване на друга административна услуга; експертизите, представляващи законен интерес за физическо или юридическо лице, когато нормативен акт предвижда тяхното извършване като задължения на администрацията на държавен орган или от овластена организация.

Настоящата инстанция намира, че извършването на други административни действия, в които попада процесното искане, не представлява такъв законен интерес за жалбоподателя, който да поражда задължение на кмета на района да предостави на дружеството преписи от исканите документи.

Съгласно чл. 58, ал. 1 АПК непроизнасянето на административния орган, включително и неизвършването на административна услуга е мълчалив отказ, който представлява индивидуален административен акт по смисъла на [чл. 21](#), ал. 1 АПК във вр. § 8 от ПЗР на АПК и следователно подлежи на съдебен контрол за законосъобразност. Следва обаче да се има предвид, че не всяко бездействие като непроизнасяне на администрацията е мълчалив отказ по смисъла на чл. 58, ал. 1 АПК. Мълчалив отказ е налице само тогава, когато искането до административния орган се отнася до издаване на индивидуален административен акт или до отказ на административния орган да извърши или да се въздържа да извърши определено действие и то само когато органът има задължение да се произнесе по направеното искане. Задължението и правомощието на административния орган трябва да е нормативно предвидено, т. е. искането за издаване на административния акт следва също да е допустимо, тъй като само тогава се засягат признати права и интереси на заинтересованата от издаването му страна. Целта, с която чл. 58, ал. 1 АПК въвежда правната фигура на мълчаливия отказ, е решаването в предвидения от закона срок на въпроса, с който е сезиран административният орган, и при неговото бездействие. С него той едностранно прегражда пътя за настъпване на правните последици, които са търсеният правен резултат. Съгласно т. 5 ППВС № 4/1976 г. при обжалването на мълчалив отказ съдът е длъжен да се произнесе по законосъобразността му, като изхожда от съществуването на искането и от предполагаемите съображения, които биха могли да мотивират отхвърлянето му. Видно от гореизложеното е, че производството е за предоставяне на административна услуга. Съгласно чл. 5а, ал.3 от ЗАдм. длъжностните лица, които предоставят или извършват административни услуги по § 1, т. 2, буква "в" от допълнителната разпоредба, са длъжни да ги предоставят или извършат в срок не по-дълъг от 30 дни, освен ако в специален закон е предвидено друго. В случая няма такъв специален закон, като АПК е общ такъв. В този смисъл, въобще не се е стигнало до издаване на административен акт, било то и мълчалив отказ, тъй като срокът за отговор на искането изтича на 18.06.2021г. Жалбата, подадена на 11.06.2021г., се явява преждевременно подадена, и няма предмет.

На второ място, видно от приложеното разрешение за строеж № Б26-14.06.2018г. на

началника на отдел „И.“ при район „Л.“, същото е издадено на СО за уличен водопровод по [улица]между кв. 93 и 94. Това разрешение за строеж, заедно с одобрения инвестиционен проект, се съобщава на заинтересованите лица по смисъла на чл. 149, ал.2 от ЗУТ, сред които жалбоподателят не попада. В тази връзка настоящата съдебна инстанция не намира основание да приеме, че в случая кметът на район „Л.“ има задължението да предостави исканите документи. (Вж РЕШЕНИЕ № 352 ОТ 09.01.2019 Г. ПО АДМ. Д. № 12553/2018 Г., 5 ЧЛ. С-В НА ВАС). При липса на задължение на административния орган да действа, непроизнасянето му в срок не представлява мълчалив отказ, който да е годин предмет на обжалване.

При този изход на спора и съгласно чл. 143, ал.3 от АПК на ответника се дължи юрисконсултско възнаграждение съгласно пълномощно на л. 10 в минимален размер от 100лв., определен съгласно чл. 37, ал.1 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Предвид изложеното и на основание чл. 159, т.1 от АПК, СЪДЪТ

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалба на [фирма] от 11.06.2021г., чрез адв. П., срещу мълчалив отказ на кмета на район „Л.“, СО да извърши административна услуга, изразяваща се в предоставяне на незаверени копия от документи по молба с вх. № РЛЦ21-ТД26-931/18.05.2021 г. на жалбоподателя.

ПРЕКРАТЯВА производството по адм.д № 7349/2021 г. по описа на Административен съд-София град, II о., 41 състав.

ОСЪЖДА [фирма] да заплати на Столична община сумата от 100лв. юрисконсултско възнаграждение.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба в 7-дневен срок от съобщаването чрез Административен съд София-град пред Върховен административен съд на Република България.

Препис от определението да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: